

Книга Даниїла - Номер дев'яносто вісім

Потрійне застосування Іллі та суд останніх днів: розуміння слідчих та виконавчих етапів

Jeff Pippenger
2024-02-29

Потрійне застосування Іллі вказує на те, що в останні дні з'явиться Ілля на початку останніх днів і наприкінці останніх днів. «Останні дні» — це дні суду, який є поступовим і поділяється на два види суду. Слідчий суд, що розпочався на початку останніх днів, і виконавчий суд, який відбувається наприкінці останніх днів. Потрійне застосування Іллі насамперед відображає історію виконавчого суду, який розпочнеться з недільного закону, що незабаром настане.

Слідчий суд обмежується тими, хто заявили про себе як про послідовників Бога, передусім через пряме сповідання, але також у меншості випадків — через непряме сповідання способом життя.

(Бо не слухачі Закону є праведними перед Богом, а виконавці Закону будуть виправдані. Бо коли язичники, що не мають Закону, з природи роблять те, що в Законі приписано, то вони, не маючи Закону, самі собі закон; вони показують справу Закону, написану в їхніх серцях, про що свідчить і їхнє сумління, а їхні думки то звинувачують, то виправдовують одна одну.) Римлян 2:13-15.

Слідчий суд має два основні етапи, бо він розпочався з дослідження життя померлих (від днів Адама й далі), які сповідували віру в істинного Бога, а 11 вересня 2001 року розпочався процес слідчого «суду над живими». Слідчий суд має ще один поділ, окрім переходу від мертвих до живих, адже суд починається з Божого дому, а в останні дні Божий дім — це лаодикійський адвентизм. Коли суд над Божим домом завершиться з настанням недільного закону, що незабаром має прийти, тоді відбувається суд над іншою Божою отарою, яка тоді перебуває у Вавилоні.

Виконавчий суд — це Божа кара для тих, хто відкинув Його пропозицію спасіння. Виконавчий суд розпочнеться з недільного закону, який невдовзі буде запроваджено. Тоді Сполучені Штати наповнять свою чашу гніву, яка є також чашею їхнього часу випробування, і за національним відступництвом настане національна руїна. Кожна нація на планеті Земля наслідуватиме приклад Сполучених Штатів у примусовому запровадженні недільного закону, і кожна з цих націй тоді наповнить свою чашу та також зазнає національної руїни.

«Коли Америка, земля релігійної свободи, об'єднається з Папством, щоб примушувати совість і змушувати людей шанувати фальшиву суботу, люди кожної країни на земній кулі будуть приведені до того, щоб наслідувати її приклад». Свідчення, том 6, 18.

Виконавчий суд також поділяється на дві частини. Від недільного закону у Сполучених Штатах і аж до закриття випробувального часу для людей, коли встане Михаїл, Божі суди поєднані з милістю, але коли Михаїл встане, гнів Божий, представлений виливанням семи останніх кар, уже не міститиме милості. У період кризи недільного закону виконавчі суди над людьми й народами будуть поєднані з милістю, бо у Вавилоні ще будуть такі, кому тоді надається можливість зрозуміти відмінність між поклонінням у суботу і в неділю.

О, коли б народ пізнав час свого відвідання! Є багато таких, хто ще не чув випробувальної істини для цього часу. Є багато таких, з ким Дух Божий бореться. Час руйнівних судів Божих — це час милості для тих, хто не мав можливості дізнатися, що таке істина. Милостиво Господь погляне на них. Його серце милості зворушене; Його рука все ще простягнена, щоб спасати, тоді як двері зачинені для тих, хто не захотів увійти.

"Милість Божа виявляється в Його довготерпінні. Він стримує Свої суди, очікуючи, щоб звістка застереження прозвучала для всіх. О, якби наш народ відчував, як слід, відповідальність, що лежить на ньому, дати світові останню звістку милості, яка дивовижна праця була б звершена!" Свідчення, том 9, 97.

"Час Божих руйнівних судів — це час милості для тих, хто не мав можливості дізнатися, що є істина." Ці два "часи" починаються одночасно, коли "двері зачиняються" перед лаодикійськими адвентистами, "які не захотіли увійти."

«Мені було показано, що свята субота є і буде роздільною стіною між істинним Божим Ізраїлем та невірними; і що субота є великим питанням, покликаним об'єднати серця дорогих Богові святих, які очікують. І якщо хтось увірував, дотримувався суботи й прийняв благословення, що її супроводжує, а потім відмовився від неї й порушив святу заповідь, то він замкнув би перед собою ворота Святого міста так само певно, як те, що є Бог, який править на небі вгорі. Мені було показано, що в Бога є діти, які не бачать і не дотримуються суботи. Вони не відкинули світла щодо неї. І на початку часу скорботи ми сповнилися Святого Духа, коли вийшли й стали повніше проповідувати про суботу. Це розлютило церкву і номінальних адвентистів, оскільки вони не могли спростувати істину про суботу. І в цей час усі Божі вибрані ясно побачили, що істина з нами, і вони вийшли та перенесли переслідування разом з нами.» Слово до малого стада, 18, 19.

Двері зачиняються з настанням недільного закону, який невдовзі настане, роблячи період, що передує йому, «часом» «відвідання» Божого народу.

Як ви кажете: «Ми мудрі, і закон Господній з нами»? Ось, певно, даремно він це зробив; перо писарів — даремне. Мудреці осоромлені, вони збентежені й спіймані: ось, вони відкинули слово Господнє; і яка мудрість у них? Тому Я віддам їхніх жінок іншим, а їхні поля — тим, хто їх успадкує, бо кожен від найменшого аж до найбільшого віддавав зажерливості; від пророка аж до священика кожен чинить неправду. Бо вони поверхово лікували рану дочки мого народу, кажучи: «Мир, мир», — коли миру немає. Чи соромилися вони, коли чинили мерзоту? Ні, вони зовсім не соромилися, навіть не могли почервоніти; тому вони падатимуть серед тих, що падають; у час їхнього відвідання

вони будуть повалені, говорить Господь. Єремія 8:8-12.

Як зі стародавнім Ізраїлем, так і з сучасним Ізраїлем: обидва знищені, бо не пізнали часу свого відвідання. Час Божого відвідання для лаодикійського адвентизму розпочався 11 вересня 2001 року і завершиться з настанням недільного закону, який незабаром буде запроваджено.

І коли він наблизився, побачив місто і заплакав над ним, кажучи: Коли б ти, хоча б у цей твій день, пізнало, що служить для миру твого! Та тепер вони сховані від очей твоїх. Бо прийдуть на тебе дні, коли вороги твої обкладуть тебе валом, і оточать тебе, і затиснуть тебе з усіх боків, і зрівняють тебе із землею, і дітей твоїх у тобі; і не залишать у тобі каменя на камені, бо ти не пізнало часу відвідин твоїх. Луки 19:41-44.

Під час Божого відвідання мудрі й нерозумні назавжди розділяються.

«Ми знаємо, що неосвячені адвентисти сьомого дня, які мають знання істини, але зв'язалися з людьми світу цього, цілком відступлять від віри, прислухаючись до звабливих духів. Ворог охоче пропонуватиме їм принади, щоб спонукати їх вести війну проти Божого народу. Але ті, що вірні та стійкі, матимуть сильний і могутній захист у Бозі.» Рукописні публікації, том 7, 186.

Їхній час відвідання почався 11 вересня 2001 року, як прообразом цього став час відвідання для протестантських церков 11 серпня 1840 року, і як для стародавнього Ізраїлю час відвідання розпочався, коли Святий Дух зійшов під час хрещення Христа.

Виконавчий суд розпочинається, коли Сполучені Штати наповнять чашу свого випробувального часу із запровадженням недільного закону, який незабаром буде введено; тоді ж і Лаодикійська адвентистська церква наповнить свою чашу. Суд починається з дому Божого, і водночас завершується чаша випробувального часу для обох зіпсованих рогів Сполучених Штатів. Тоді зіпсований ріг протестантизму, який раніше був представлений Лаодикійською адвентистською церквою, припиняє існувати, а Філадельфійський рух третього ангела стає істинним рогом протестантизму і духовним Єрусалимом, піднесеним як стяг. У цей момент Єрусалим переходить від церкви-воюючої до церкви-тріумфуючої.

Виконавчий суд починається часом Божих руйнівних судів, що водночас є часом милості для іншої Божої отари, яка ще перебуває у Вавилоні. Він розпочинається тоді, коли закінчується час Божого відвідання над Лаодикійським адвентизмом. Виконавчий суд переходить до семи останніх кар, де суди вже не поєднуються з милістю, а тоді Ісус повертається.

Коли Ісус повернеться, тисячоліття (одна тисяча років) із двадцятого розділу Об'явлення вказує, що Сатана скований на спустошеній землі, наодинці лише з бунтівними ангелами, які брали участь у нападі проти Бога.

І я побачив ангела, що сховався із неба, маючи ключ від безодні й великий ланцюг у руці своїй. І він схопив дракона, того давнього змія, що є Диявол і Сатана, і зв'язав його на тисячу років. І кинув його в безодню, і замкнув його, і наклав на нього печатку, щоб він

більше не обманював народи, доки не сповниться тисяча років; а після того має бути розв'язаний на короткий час. Об'явлення 20:1–3.

Протягом тієї тисячі років викуплені здійснюватимуть слідчий суд над загиблими, які все ще сплять у своїх могилах, очікуючи завершення індивідуальних судів. Викуплені розглянуть життя та обставини загиблих, включно з Сатаною та його ангелами, щоб визначити, хто заслуговує на суворіше покарання наприкінці тієї тисячі років.

І я побачив престоли, і сіли на них, і їм дано було судити; і я побачив душі тих, що були обезголовлені за свідчення Ісуса та за слово Боже, і тих, що не поклонялися звірові ані його образів, і не прийняли його знака на своїх чолах або у своїх руках; і вони жили та царювали з Христом тисячу років. Об'явлення 20:4.

Отже, тисячоліття включає слідчий суд, після завершення якого настає остаточний виконавчий суд, коли воскресають мертві нечестивці, а Сатана, який тоді має над ними повний контроль, переконує нечестивих напасти на Єрусалим, що наприкінці тисячі років сходить з неба. Коли нечестиві розпочинають напад, з неба сходить вогонь, і остаточний виконавчий суд звершується.

А коли сплине тисяча років, сатану буде випущено зі своєї в'язниці, і він вийде, щоб звести народи, що на чотирьох кінцях землі, Гога й Магога, щоб зібрати їх на битву; число яких — як морський пісок. І вони вийшли на широчінь землі й оточили табір святих і улюблене місто; і зійшов з неба від Бога вогонь та пожер їх. Об'явлення 20:7–9.

Хоча потрібні застосування Іллі та посланця, який готує шлях для того, щоб Посланник Заповіту раптово прийшов до Свого храму, тісно пов'язані, різницю в їхній праці можна відзначити в тому, що Ілля передусім визначає працю посланця та рух, пов'язаний із вісткою посланця, які звершуються під час виконавчого суду, що розпочнеться із запровадження недільного закону, який невдовзі настане. Посланець, який готує шлях для Посланника Заповіту, передусім визначає працю, що звершується під час дослідного суду. Лаодикійський адвентизм не знає часу свого відвідання, який являє собою конкретний період суду.

Так само вони не розуміють «істини теперішнього часу», яка проголошується під час їхнього відвідання. Від них вимагалось знати і суд, і звістку тих днів. Від них також вимагалось знати вісника того часу. У своїй лаодикійській сліпоті вони протистоять звістці цієї години, заперечують час свого відвідання звісткою «мир і безпека» і не певні, хто є обраним вісником того періоду. Ця істина була чітко окреслена у свідченні другого Іллі, яким був Іван Хреститель.

Євреї знали, що пророцтво вказувало на посланця, який мав прийти, і Ісус прямо вчив, що Іван був тим посланцем, який мав прийти.

Бо всі пророки і закон пророкували аж до Івана. І якщо ви хочете це прийняти, то це Ілля, який мав прийти. Хто має вуха, щоб слухати, нехай слухає. Матвія 11:13-15.

Безпосередньо наприкінці періоду їхніх відвідин (часу в історії Христа, який є прообразом недільного закону, що незабаром настане), коли Христос висів на хресті, юдеї здогадувалися, чи прийде тоді Ілля, щоб урятувати Ісуса. Якщо вони не визнали посланця, який мав приготувати шлях Посланцеві Заповіту, котрий тоді утверджував Заповіт Своєю власною кров'ю, вони не могли впізнати свого Месію. Лаодикійський адвентизм в останні дні повинен знати свій суд, тобто час своїх відвідин. Вони повинні визнати вістку того періоду часу, і вони повинні визнати обраного посланця того часу. Бунт 1888 року був представлений 11 вересня 2001 року, коли зійшов ангел вісімнадцятого розділу книги Об'явлення. Бунтівники 1888 року відмовилися визнати обраних посланців тієї історії, що була прообразом останніх днів.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

Бо так говорить Господь Бог Ізраїля до мене: Візьми чашу вина цієї люті з Моєї руки і примусь усі народи, до яких Я тебе посилаю, пити з неї. І вони питимуть, і хитатимуться, і збожеволіють через меч, який Я пошлю між ними. Тоді взяв я чашу з руки Господньої і напоїв усі народи, до яких Господь мене послав: а саме, Єрусалим і міста Юди, і їхніх царів, і їхніх князів, щоб зробити їх спустошенням, жахом, посвистом і прокляттям, як це є сьогодні; фараона, царя Єгипту, і його слуг, і його князів, і весь його народ; і весь мішаний люд, і всіх царів краю Уц, і всіх царів краю філістимлян, і Ашкелон, і Газу, і Екрон, і решту Ашдода; Едом і Моав, і синів Аммона; і всіх царів Тиру, і всіх царів Сидона, і царів островів, що за морем; Дедана, і Тему, і Буз, і всіх, що в найвіддаленіших краях; і всіх царів Аравії, і всіх царів мішаного люду, що живе в пустелі; і всіх царів Зимрі, і всіх царів Еламу, і всіх царів мідіян; і всіх царів півночі, близьких і далеких, один поруч з одним, і всі царства світу, що на поверхні землі; і цар Шешаха питиме після них. Тому скажеш їм: Так говорить Господь Саваот, Бог Ізраїля: Пийте, й упивайтеся, і блюйте, і падайте, і більше не вставайте через меч, який Я пошлю між вами. І буде, якщо вони відмовляться взяти чашу з твоєї руки, щоб пити, то скажеш їм: Так говорить Господь Саваот: Ви неодмінно питимете. Бо ось Я починаю наводити лихо на місто, яке назване Моїм Ім'ям, а ви зовсім залишитеся без кари? Не залишитеся без кари, бо Я кличу меч на всіх мешканців землі, говорить Господь Саваот. Тож пророкуй проти них усі ці слова і скажи їм: Господь зареве з висоти і дасть Свій голос із Свого святого житла; Він сильно зареве над Своєю оселею; Він вигукне, як ті, що топчуть виноград, проти всіх мешканців землі. Шум піде аж до країв землі, бо Господь має спір із народами, Він буде судитися з усяким тілом; безбожних Він віддасть мечеві, говорить Господь. Так говорить Господь Саваот: Ось лихо піде від народу до народу, і велика буря здійметься з країв землі. І побиті Господом того дня будуть від одного краю землі аж до другого краю землі: їх не будуть оплакувати, ні збирати, ні ховати; вони будуть, як гній на поверхні землі. Єремії 25:15–33.